

[Poul Schlüter.]

af markedsministerens betragtninger. Markedsministeren mente, at hvis vi havde sat os på bagbenene, hvis vi havde villet sætte uret i stå under forhandlingerne sidste uge i Bruxelles, havde der været en risiko for en forsinkelse af beslutningsprocessen. Ja, det siger nu altså markedsministeren i dag, men det har hidtil været mit indtryk, at markedsministeren ikke mente, at forhandlingsrunden den 22. og 23. januar var den sidste. Og jeg må igen spørge: hvorfor deltog dog markedsministeren ikke i forhandlingerne? Havde han slet ikke tilbudt landbrugsministeren det? Dette punkt fortaber sig foreløbig i mørket.

Så kommer jeg til statsministerens svar på ordførernes taler i formiddags. Jeg lagde mærke til, at statsministeren i dag udtalte sig nøjagtig lige så rosende, men heller ikke mere, om forhandlingsresultatet fra sidste uge, som han gjorde i torsdags. Det kan man godt undre sig over, for i dag er situationen den, at man forventer, at forhandlingsresultatet betyder 2,3 milliarder kr., men i torsdags, da statsministeren udtalte sig, måtte han regne med, at det blot drejede sig om 1,7 milliarder kr. Statsministeren måtte jo, da han tog til Strasbourg, gå ud fra, at landbrugsministerens forhandlingsgrundlag var de 4,2 som koefficienten. Det er blevet bekræftet så sent som i dag, for i dag har landbrugs- og fiskeriudvalget modtaget et bilag, som hedder bilag 18, og det er jo ikke fortroligt, derfor har jeg lov til at citere det. Her svarer landbrugsministeren på et spørgsmål og siger, at det forslag, Kommissionen fremsatte ved begyndelsen af mødet i EF-landbrugsministerrådet den 22. d. m., gik bl. a. ud på, at det almindelige udligningsbeløb beregnet på basis af en kornkoefficient på 4,2 var grundlaget. Og så siges det i slutningen af dette bilag: dette forslag blev af Kommissionen trukket tilbage, uanset at det blev accepteret af 8 af de 9 medlemslande. Det var situationen. Det var, hvad statsministeren havde grund til at regne med. Og så falder det hele sammen fra den 22. til den 23. januar, og så vidt jeg kan forstå, uden at statsministeren har fået mindste orientering derom af sin forhandler, sin ensomme forhandler, landbrugsministeren. Det er efter min opfattelse fuldstændig ufor-svarligt.

Så siger statsministeren, at hvis det drejer sig om vigtigere forhandlinger i Bruxelles, er det da rimeligt, at flere ministre deltager. Ja, England mente åbenbart, at dette var en vigtig forhandling og sendte også sin markedsministere, og jeg tror nok, man tør antyde, at den engelske markedsministers rejse til og ophold i Bruxelles har tjent sig rigeligt ind. Det var en fejl at sende landbrugsministeren alene, og jeg mener, det må være statsministerens ansvar.

Så kommer jeg til statsministerens betragtninger om forholdet mellem regeringen og folketinget. Der siger statsministeren nu her i eftermiddag, at man kan ikke kritisere regeringen for at have overtrådt regler, som endnu ikke eksisterer. Det er vel nok logisk, det må jeg indrømme. Hvem skulle dog kunne imødegå et sådant ræsonnement? Men det er også et ræsonnement, som rammer ved siden af. Dette kunne have været undgået, siger statsministeren, hvis nye regler om proceduren allerede forelå. Ja men det har jo intet med sagen at gøre. Det problem, som før jul blev bragt på bane over for folketingets partier, var spørgsmålet om hemmeligholdelsesforpligtelsen for udvalgsmedlemmer i forhold til orientering og bilagsmateriale, som de modtog fra ministrene. Men det berører slet, slet ikke denne sag. Kernen i den sag, som folketinget nu skal tage stilling til, er, om der har foreligget en forpligtelse helt ved siden af det, som nu forhandles om nærmere tekniske procedureregler, en forpligtelse for regeringen til i sagen om landbrugsforhandlingerne at have orienteret folketinget, inden man så afgørende, som det skete, ændrede forhandlingsgrundlaget, og det er der efter min bedste opfattelse ikke ringeste tvivl om. Forpligtelsen findes i selve loven vedtaget af folketinget om tiltrædelsen af EF-fællesskabet. Hvad står der i den? Der står i § 6, at regeringen orienterer et af folketinget nedsat udvalg om forslag, om forslag, og ikke blot efterfølgende om beslutninger. Den forpligtelse har regeringen ikke overholdt. At min fortolkning af denne § 6 er korrekt, fremgår af markedsudvalgets daværende udvalgsberetning, som var hele grundlaget for drøftelsen, der varede dage her i folketinget i september måned, og hvorfra jeg i formiddags citerede de tre oppositionspartiets fortolkning af § 6, som